

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ

Кж1 По2 5/13

Дана 04.11.2013. године

БЕОГРАД

HK/udex lu: 128-F 90719
Beograd, 17.01.2014

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

17. 12. 2013

ПРИМЉЕНО

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судија Синише Важића, председника већа, Соње Манојловић, мр Сретка Јанковића, Омера Хаџиомеровића и др Миодрага Мајића, уз учешће самосталног саветника Мирјане Јанковић-Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног Совиљ Неђељка и окривљеног Векић Рајка**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, одлучујући о жалбама Тужиоца за ратне злочине, браниоца окривљених, адвоката Камперелић Милана и браниоца окривљеног Совиљ Неђељка, адвоката Јанићијевић Душана, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2.бр.6/12 од 11.03.2013. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 448 став 1 ЗКП-а у присуству заменика Тужиоца за ратне злочине Снежане Станојковић, окривљених и њихових бранилаца, адвоката Душана Јанићијевића и адвоката Милана Камперелића, дана **04.11.2013. године**, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе браниоца окривљеног Совиљ Неђељка и окривљеног Векић Рајка, адвоката Камперелић Милана и жалба браниоца окривљеног Совиљ Неђељка, адвоката Јанићијевић Душана, па се **УКИДА** пресуда Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2.бр.6/12 од 11.03.2013. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К-По2.бр.6/12 од 11.03.2013. године, окривљени Неђељко Совиљ и окривљени Рајко Векић, оглашени су кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, за које су применом наведених законских прописа и одредби чланова 3, 5, 33, 38 и 41 КЗ СРЈ осуђени на казне затвора у трајању од по 8 /осам/ година. Истом пресудом окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног

поступка плате износ од по 33.380,00 динара и то по 23.380,00 динара на име трошкова за сведоке и по 10.000,00 динара на име паушала, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП-а, оштећена ██████████ упућена је на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за ратне злочине, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљенима Неђељку Совиљу и Рајку Векићу изрећи строжије казне затвора;

-бранилац окривљених Векић Рајка и Совиљ Неђељка, адвокат Камперелић Милан, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измењеним већем и

-бранилац окривљеног Совиљ Неђељка, адвокат Јанићијевић Душан, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног Совиљ Неђељка ослободити од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, истовремено захтевајући да буде обавештен о седници већа другостепеног суда заједно са окривљеним Совиљ Неђељком.

Тужилаштво за ратне злочине у поднеску КТО.бр.3/12 од 19.07.2013. године, предложило је да се усвоји жалба Тужилаштва за ратне злочине и првостепена пресуда преиначи у делу одлуке о казни, тако што ће се окривљени осудити на строжије казне затвора, а да се жалбе бранилаца окривљених одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 448 ЗКП-а у присуству заменика Тужиоца за ратне злочине Снежане Станојковић, окривљеног Совиљ Неђељка и окривљеног Векић Рајка и њихових бранилаца, адвоката Јанићијевић Душана и Камперелић Милана, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог Тужиоца за ратне злочине, нашао:

-жалбе бранилаца окривљених су основане.

Наиме, првостепеном пресудом окривљени Совиљ Неђељко и окривљени Векић Рајко, оглашени су кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, зато што су за време немеђународног оружаног сукоба на територији Републике Босне и Херцеговине, као припадници Војске Републике Српске, дана 21. децембра 1992. године извршили убиство једног цивилног лица, тако што су наоружани аутоматским пушкама, након што су на локалном путу Јазбине – Бијелој, Општина Босански Петровац, у шуми зв. "Осоје", сустрели цивилна лица, оштећеног [REDACTED] и Мила Вукелића, који су се том приликом враћали из посете комшији Милану Плећашу, чија се кућа налази у засеоку Јазбине, Милу Вукелићу наредили да настави кретање према својој кући, док су оштећеног [REDACTED] задржали, како би наводно обавили разговор, након чега су [REDACTED] повели око 500 м дубље у шуму и испалили најмање три метка у његовом правцу, наневши му повреде ближе описане у изреци побијане пресуде, од којих повреда је [REDACTED] преминуо на лицу места. Овакво чињенично стање првостепени суд је утврдио из исказа сведока Мила Вукелића, сведока Јелке Плећаш, те обдукционог записника [REDACTED] године, при чему је имао у виду и наводе сведока Јелке Плећаш, [REDACTED] Мухамеда Бећировића и Хасе Хркића, који су изјавили, како се причало по селу, да су ово дело извршили окривљени, као и наводе сведока Мила Вукелића да је дан-два раније пре овог догађаја на ратишту погинуо Шкорић Зоран, вршњак окривљених, те да су окривљени на сахрани били љути због тога, као и да је на подручју Босанског Петровца дошло до погибије великог броја припадника мусиманске националности, а што по мишљењу првостепеног суда укажује на мотив за убиство [REDACTED].

Међутим, основано се жалбом бранилаца окривљених, адвоката Милана Камперелића оспорава закључак првостепеног суда у погледу мотива за извршење предметног кривичног дела, тако што се истиче да првостепени суд није ценио наводе одбране окривљених да су са рођеним братом сада покојног [REDACTED] били заједно у јединици, нити је проверавао наводе сведока Милета Вукелића да су окривљени присуствовали сахрани свог вршњака Зорана Шкорића, тако да разлочи првостепеног суда да и то указује на могући мотив за убиство [REDACTED] нису могли бити прихваћени од стране Апелационог суда. Ово посебно јер је бранилац окривљених, адвокат Милан Камперелић овом суду предочио извод из матичне књиге умрлих за Шкорић Зорана из којег је утврђено да је исти преминуо дана 28. јануара 1993. године, дакле скоро 40 дана након што је убијен [REDACTED], чиме је за сада доведен у сумњу исказ сведока Вукелића.

Основано се жалбама бранилаца окривљених побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се оспорава оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена исказа сведока Милета Вукелића и Јелке Плећаш, тако што се истиче да је првостепени суд пропустио да потпуно оцени исказе наведених сведока, како појединачно, тако и у

међусобној вези, а с тим у вези основано се оспорава и закључак првостепеног суда да се искази ова два сведока подударају у битним детаљима и чињеницама.

Наиме, првостепени суд је прихватио исказ сведока Милета Вукелића у којем је објаснио да је заједно са оштећеним [REDACTED] кренуо од куће Мира и Јелке Плећаш, да су их у шуми „Осоје“ срели окривљени Сивиљ Неђељко и окривљени Векић Рајко који су му рекли да продужи даље, а оштећеном [REDACTED] да остане са њима јер имају нешто да га питају, да је сведок потом отишао кући, те да су окривљени након два сата дошли код њега кући и рекли му да су убили [REDACTED] и да о томе не сме ником да говори. Сведок је објаснио да је потом отишао на лице места да се сам увери и да је наишао на леш [REDACTED] на 500 метара од места где су их окривљени срели. Овакав исказ сведока Мила Вукелића првостепени суд је прихватио јер је исти у складу са исказом сведока Јелке Плећаш која је у свом исказу навела да јој је, након пола сата – 40 минута, од када су [REDACTED] и Мило Вукедић отишли од њене куће, свекрва рекла да је чула пуцањ, да покојни [REDACTED] виче „Не, пустите ме“, након чега је и сама чула још два пуцња и повике покојног [REDACTED] „Миро, брате спасавај“, „Миро брате, густо ми је“, након чега је са свекрвом потрчала ка месту одакле су се чули пуцњи, те када су дошле до капије виделе су [REDACTED] у седећем положају поред грма на око 250 до 300 метара од њихове ограде.

Првостепени суд је овакав исказ сведока Јелке Плећаш прихватио јер је уверљиво и јасно на главном претресу изјавила да је чула да јој свекрва говори да [REDACTED] виче „Не, пустите ме“, те пошто се оштећени обраћао у множини, утврдио је да је у том тренутку постојало више од једног лица која су била у близини [REDACTED] и која су пуцала у њега. Међутим, овакав закључак првостепеног суда за сада се не може прихватити јер је сведок тек на претресу, односно први пут у поступку поменула да јој је свекрва рекла да је оштећени викао „Не, пустите ме“, због чега браниоци у жалби основано указују да се исказ сведока Јелке Плећаш не може прихватити као поуздан. Осим тога, чињеница да ли је више лица пуцало у оштећеног не може се утврђивати из исказа наведеног сведока који није непосредни очевидац догађаја, тако да поменути исказ сведока Јелке Плећаш не може бити основ за извођење несумњивог закључка да су окривљени извршили предметно кривично дело.

Опењујући исказ сведока Милета Вукелића и сведока Јелке Плећаш првостепени суд у образложењу пресуде даље наводи да је имао у виду и разлике које постоје у неким деловима између исказа ових сведока, и то у односу на то кога је сведок Вукелић прво видео када је дошао код Плећаша, да ли је са покојним [REDACTED] кренуо по цигарете и када и да ли су разговарали о убиству [REDACTED] са Плећашима, па је ценећи да је прошло пуних 18 година од догађаја па до тренутка када су сведоци први пут испитани, да се ради о сведоцима који сада имају 72 и 65 година, извео закључак да се не може искључити могућност да у зависности од својих личних способности сведоци не памте све детаље на исти начин и не сећају се свих догађаја у појединостима,

што, како првостепени суд закључује, ни у ком случају не значи да је исказ ових сведока у погледу радњи о којима сведоче непоуздан и неприхватљив као доказ, пошто се искази ова два сведока подударају у битним детаљима и чињеницама које су потврђене и другим изведеним доказима.

По оцени Апелационог суда у Београду, овакав закључак првостепеног суда за сада се не може прихватити, па самим тим ни разлози којима се првостепени суд руководио када је прихватио исказе сведока Милета Вукелића и Јелке Плећаш, с обзиром да је првостепени суд пропустио да детаљно оцени исказе наведених сведока, због чега је чињенично стање остало недовољно расветљено. С тим у вези бранилац окривљеног Совиљ Неђељка, адвокат Душан Јанићијевић основано се у жалби позива на део исказа сведока Милета Вукелића датог на главном претресу дана 08.02.2013. године, у којем је сведок навео да му је неки комшија испричао како је видео да су окривљени Рајко Векић и окривљени Неђељко Совиљ убили ██████████, при чему се сведок није изјаснио ко му је тачно то рекао, иако је логично да је упамтио ко му је то испричао, а првостепени суд је пропустио да о томе детаљније испита сведока и утврди о ком се лицу заправо ради, јер би његово саслушање било од значаја за правилно и потпуно утврђење чињеничног стања.

Такође се основано у жалбама бранилаца окривљених наводи да је нелогично да су окривљени, након што су оштећеног, сада покојног ██████████ задржали у шуми, а сведоку Милету Вукелићу наредили да оде, два сата касније дошли код њега кући и рекли му да су убили ██████████ и саопштили му да о томе не сме ником да прича, а да се потом сами хвале по селу да су убили ██████████. Имајући у виду да су окривљени негирали извршење предметног кривичног дела, те овакве наводе сведока Вукелића, на чијем исказу се у претежном делу заснива побијана пресуда, као и то да је сведок Јелка Плећаш приликом саслушања на главном претресу дана 08.02.2013. године навела да окривљени пред њом никада ништа у вези предметног догађаја нису спомињали, односно да се нису хвалили да су убили ██████████, већ да се прво причало да их је убио њен муж, а потом да их је убио Мићо Вукелић, па онда Рајко и Неђељко, овде окривљени, то се основано у жалбама бранилаца окривљених наводи да је првостепени суд требало ради провере исказа сведока Милета Вукелића да у својству сведока испита и његову супругу на околности да ли јој је супруг причао о сусрету са окривљенима у шуми када се са оштећеним ██████████ враћао од породице Плећаш, те како су се окривљени том приликом понашали, као и да ли су окривљени Неђељко Совиљ и Рајко Векић након тог сусрета долазили код њих кући и уколико јесу, о чему су тада причали.

С обзиром на све напред наведено, те чињеницу да из транскрипта о саслушању сведока Милета Вукелића путем видео конференцијске везе, дана 08.02.2013. године произлази да је приликом суочења сведока са окривљенима на околности разлика у њиховим исказима, сведок избегавао да одговори на поједина питања окривљених, те да се удаљавао са места одакле је сведочио,

расправљало о спорним околностима, то се основано у жалбама бранилаца окривљених наводи да се разлози којима се првостепени руководио приликом доношења побијане пресуде за сада неприхватљиви јер чињенично стање није у потпуности расветљено.

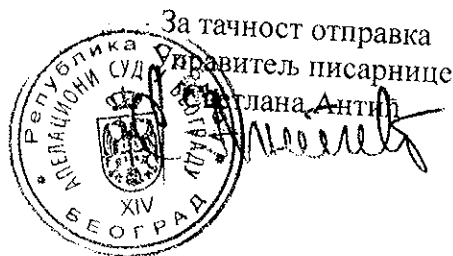
Због тога је првостепена пресуда уважавањем жалби бранилаца окривљених морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће по могућности испитати сведока Милета Вукелића непосредно на главном претресу, те истог суочити са окривљенима на околности разлика у њиховим исказима, у смислу одредбе члана 89 став 2 ЗКП, а такође ће у својству сведока испитати супругу сведока Милета Вукелића на напред наведене околности, те ће наложити и балистичко вештачење како би вештак балистичар објаснио како изгледа рафална паљба, односно да ли се на основу описа рана наведених у обдукционом записнику може утврдити да ли се радило о рафалној паљби, с обзиром да је на записнику о увиђају састављеном од стране Основног суда у Петровцу дана 21.12.1992. године констатовано да су улазне и излазне ране на телу оштећеног [REDACTED] настале од рафалног оружја. Ово због тога што сведок Јелка Плећаш у свом исказу помиње појединачне пуцњеве, и то два, односно три пуцња у одређеним временским размацима, а с обзиром на ноторну чињеницу да је рафално испаливање метака само по себи временски веома кратко, остаје дилема о тачности и прецизности записника о увиђају или пак исказа поменутог сведока. Пошто изведе све потребне доказе да би се предмет доказивања свестрано расправио и исте ваљано оцени, како појединачно, тако и у међусобној вези и у склопу одбрана окривљених, првостепени суд ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, при чему ће имати у виду и жалбене наводе тужиоца за ратне злочине којима се оспорава правилност одлуке о казни, а који, с обзиром на разлоге укидања пресуде нису коментарисани.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 458 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, одлучио је као у изреци решења.

Записничар,
Мирјана Јанковић-Недић, ср

Председник већа-судија,
Синиша Важић, ср

2012. 10. 12. 12.13